

Sygn. akt V KK 204/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

SSN Jacek Sobczak

Protokolant Barbara Kobrzyńska

w sprawie **P. S.**

skazanego z art. 278 § 2 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 18 września 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w O.

z dnia 7 grudnia 2009 r.,

uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karach pozbawienia wolności i grzywny wymierzonych za przestępstwa opisane w punktach I i II oraz o karach łącznych pozbawienia wolności i grzywny oraz o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności, a także o obowiązku naprawienia szkody (punkty III, IV i IX) i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O. wyrokiem z dnia 7 grudnia 2009 r., wydanym w trybie art. 343 w zw. art. 335 k.p.k., uznał P. S. za winnego popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów:

- w pkt I w podpunktach 1-22, to jest ciągu przestępstw z art. 278 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 zł stawka;
- w pkt II pkt 1-18, to jest ciągu przestępstw z art. 118 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 118 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 zł stawka.

Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 91 § 2 k.k. za zbiegające się przestępstwa wymierzył karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 10 złotych każda, zaś na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 5 (pięciu) lat. Na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał P. S. do naprawienia szkody przez zapłatę w terminie 4 lat od uprawomocnienia się orzeczenia, określonych kwot na rzecz wskazanych pokrzywdzonych. Ponadto, na podstawie art. 44 § 1 k.k., Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych (k. 209-215).

Wyrok uprawomocnił się w sądzie pierwszej instancji.

Od tego wyroku Rzecznik Praw Obywatelskich wniósł kasację na korzyść skazanego P. S., w części dotyczącej wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności (punkt III). Wyrokowi zarzucił rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 335 § 1 k.p.k. w zw. z art. 343 § 6 k.p.k., polegające na skazaniu oskarżonego wyrokiem bez przeprowadzenia rozprawy i orzeczeniu kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, wbrew treści wniosku uzgodnionego przez oskarżonego z prokuratorem, że kara łączna pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat zostanie orzeczona w wymiarze roku, co w efekcie doprowadziło też do obrazy art.

86 § 1 k.k. i art. 69 § 1 k.k., poprzez jej określenie na poziomie przekraczającym sumę kar jednostkowych, a nadto uniemożliwiającym orzeczenie o warunkowym zawieszeniu jej wykonania. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie w zaskarżonej części wyroku Sądu Rejonowego w O. i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna i w związku z tym podlega uwzględnieniu na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Trafnie skarżący wskazał na uchybienia procesowe zaistniałe przy wydawaniu wyroku, które miały charakter rażący i wpłynęły na jego treść. Z oczywistą obrazą art. 86 § 1 k.k. oskarżonemu wymierzona zastała kara łączna pobawienia wolności powyżej ustawowych granic wymiaru tej kary. W tym zakresie wydane rozstrzygnięcie było niezgodne z porozumieniem zawartym pomiędzy oskarżycielem publicznym a oskarżonym w trybie art. 335 § 1 k.p.k. Wydane później, acz nieskutecznie prawnie, postanowienie o sprostowaniu tego błędu jako oczywistej omyłki pisarskiej wskazuje, że wymierzenie kary łącznej znaczenie powyżej uzgodnionej przez strony, było wynikiem pomyłki sądu. Dlatego też tylko w zakresie orzeczenia o karze wyrok został uchylony, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania.

Wyrok Sądu Rejonowego został zaskarżony tylko w części dotyczącej kary łącznej pozbawienia wolności. Jednak zgodnie z art. 447 § 2 w zw. z art. 518 k.p.k. kasacja została *de facto* zwrócona przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze pozbawienia wolności i grzywny, a więc także co do kar jednostkowych, kar łącznych i warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. W tym też szerszym zakresie Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok. Zauważyć bowiem trzeba, że uchylenie orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności wymagało uchylenia orzeczenia o warunkowym zawieszeniu jej wykonania, skoro odnosi się ono do tego rozstrzygnięcia, to zaś spowodowało konieczność uchylenia kar jednostkowych pozbawienia wolności i orzeczenia o grzywnie orzeczonej obok tych kar (art. 33 § 2 k.k.), a ponadto rozstrzygnięcia o obowiązku naprawienia szkody związanego z warunkowym zawieszeniem wykonania kary. W tym też zakresie sprawa została przekazana Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, które może nastąpić na posiedzeniu w trybie art. 343 w zw. z art. 335 k.p.k. Zakres

przekazania sprawy do ponownego rozpoznania (art. 442 § 1 zdanie pierwsze w zw. z art. 518 k.p.k.) oznacza, że kwestia winy, a więc sprawstwa oskarżonego w popełnieniu przestępstw opisanych w punktach I i II wyroku pozostaje prawomocna i nie powinna być przedmiotem ponownego rozpoznania, chyba że zaistnieją okoliczności, o których mowa w art. 442 § 1 zdanie drugie k.p.k. W wypadku ich niewystąpienia, Sąd Rejonowy wydając ponownie wyrok skazujący powinien w jego sentencji ograniczyć się jedynie do rozstrzygnięć co do kar i środka probacyjnego. W wypadku warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności, Sąd Rejonowy powinien zaliczyć oskarżonemu na poczet orzeczonego okresu próby poprzedni okres próby, który upłynął od uprawomocnienia się wyroku do daty jego uchylecia (art. 538 § 3 k.p.k.).

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.